

Розділ перший

Гра в пілігримів

– Хіба ж то Різдво без подарунків? – пробубоніла Джо, лежачи на килимі.

– Як огидно бути бідними! – зітхнула Мег, оглядаючи свою стару сукню.

– Це так несправедливо, коли одні дівчата мають повно гарних речей, а інші – взагалі нічого, – додала маленька Емі, скривджено шморгнувши носом.

– Ми маємо батька, матір і одна одну, – щасливо сказала Бет зі свого кутка.

Чотири юних обличчя, осяяні вогнем коминка, проясніли на ці радісні слова, але спохмурніли знову, коли Джо сумно промовила:

– Ми не маємо батька, і він, либонь, ще довго не повернеться до нас.

Вона не сказала «либонь, ніколи», але всім їм навернулися на думку ці слова, коли вони згадали батька десь далеко на війні.

Усі на хвилю змовкли, а потому Мег сказала вже іншим голосом:

– Тим-то матір і схотіла, щоб цього Різдва ніхто не дістав подарунків – ця зима для всіх буде важка; і вона гадає, що ми не повинні тратити гроші на

розваги, коли наші чоловіки так страждають у війську. Ці жертви невеликі, тож мусимо приймати їх радо. Але тільки не я...

І Мег похитала головою, з жалем згадавши всі ті гарні речі, яких так хотіла.

– А я не думаю, що з того дріб'язку, який ми витратимо, буде хоч якась користь. Усі ми маємо по долару, і ці гроші війську не допоможуть. Я згодна, що не дістану нічого від матері чи від вас, але таки хочу купити собі «Ундіну й Синтрама»¹. Коли ж я нарешті отримаю її, – сказала книгогризка Джо.

– А я думала витратити свій долар на нові ноти, – шепнула Бет з легким зітханням, яке почувли хіба що помело й коцюба.

– А я мушу дістати гарну коробку фаберівських кольорових олівців, вони так мені потрібні, – запевнила Емі.

– Матір нічого не казала про наші гроші, та й вона не хоче, щоб ми відмовилися від усього. Купімо собі те, чого бажано, аби трохи розважитися. Адже ми заробили їх важкою працею! – вигукнула Джо і взялася соромливо оглядати закаблуки на черевиках.

– І я не байдикувала! Цілий день учила цих нестерпних дітей, а мені так хотілося додому, – знову заспівала своєї Мег жалісливим голосочком.

– Ви й половини моїх клопотів не знаєте, – промовила Джо. – Чи хотіли б сидіти замкнені наодинці з сердитою і вередливою старою леді, яка кепкує з тебе без упину, постійно незадоволена і набридає так, що хочеться заплакати і сторчма кинутися з вікна?

– Скаржитися не личить, але я певна, що найгірша робота у світі – це миття посуду і прибирання. Вона

---

¹ «Ундіна і Синтрама» – твір німецького письменника-романтика Фридриха де ля Мот Фуке (1777-1843).

Зміст

Розділ перший. Гра в пілігримів.....	5
Розділ другий. Веселе Різдво	19
Розділ третій. Малий Лоренс.....	33
Розділ четвертий. Тягарі.....	47
Розділ п'ятий. Добра сусідка	63
Розділ шостий. Бет і Пишний Палац.....	79
Розділ сьомий. Долина Приниження Емі	89
Розділ восьмий. Джо стрічає Аполіона	98
Розділ дев'ятий. Мег на Ярмарку Гордині.....	112
Розділ десятий. П.К. і П.В.	133
Розділ одинадцятий. Експерименти.....	147
Розділ дванадцятий. Кемп-Лоренс	162
Розділ тринадцятий. Повітряні замки.....	188
Розділ чотирнадцятий. Таємниці	201
Розділ п'ятнадцятий. Телеграма	214
Розділ шістнадцятий. Листи.....	226
Розділ сімнадцятий. Мала праведниця.....	237
Розділ вісімнадцятий. Похмурі дні.....	247
Розділ дев'ятнадцятий. Заповіт Емі.....	258
Розділ двадцятий. Довіра	269
Розділ двадцять перший. Бешкет і примирення	278
Розділ двадцять другий. Розкішні луки.....	294
Розділ двадцять третій. Втручання тітки Марч.....	303